

“मीठे बच्चे- बाबाको मदत वा पूरा वर्सा लिनको लागि सहोदर बच्चा बन। सहोदर अर्थात् पूरा संन्यास गरेर पवित्रताको प्रतिज्ञा गर्नेवाला।”

प्रश्न:- बाबा पूर्ण दयालु हुनुहुन्छ, कसरी? कुनचाहिं दया बच्चाहरू माथि सधैं गर्नुहुन्छ?

उत्तर:- कुनै बच्चाले जतिसुकै विघ्न ल्याए पनि, मायाको वश भएर उल्टो कर्म गरे पनि, यदि गल्ती महसुस गर्छ भने बाबा उसलाई शरणमा लिएर भन्नुहुन्छ- ठिकै छ, फेरि कोशिश गर। अवगुणहरूलाई निकालेर गुणवान् बन। बाबा पूर्ण दयालु हुनुहुन्छ किनभने उहाँ जान्नुहुन्छ- बच्चाहरू अन्त कहाँ जान्छन् र। सदा सुखी रहून्- यो नै बाबाको आशा रहन्छ।

गीत:- तुम्हारे बुलानेको जी चाहता है

ओम् शान्ति। मीठे-मीठे बच्चे, तिमीलाई गोप-गोपिनी पनि भनिन्छ। सत्ययुगमा गोप-गोपिनी हुँदैनन्। त्यहाँ त राजधानी चल्छ। गोप-गोपिनी संगममा हुन्छन्। यो समयमा गोपीबल्लभ पनि आउनुहुन्छ। बल्लभ बाबालाई भनिन्छ। बच्चाहरूले याद गर्छन्- बाबा फेरि आउनुस्। सबै सेन्टरका बच्चाहरू हुन्छन्। सबैलाई थाहा हुन्छ- बाबाले यो समयमा मुरली सुनाउनु हुन्छ। त्यो मुरली टेपमा भरिन्छ, लेखिन्छ पनि। छापिएर फेरि हाम्रो पासमा आउँछ। हामी धारणा गर्नेछौं फेरि अरूलाई धारणा गराउनेछौं। यी सबैले सम्झन्छन् होला- मधुवनमा त गोप-गोपिनीहरू गोपीबल्लभबाट सामुन्ने बसेर सुन्छन्। त्यही मुरली हामी ४-५ दिनपछि सुन्ने छौं। यस्तै विचार चल्छ होला। भन्छन्- बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी सधैं मुस्कुराउन थाल्ने छौं, जसरी देवताहरू सदा हर्षित रहन्छन्। त्यहाँ यथा राजा रानी तथा प्रजा सबै हर्षित रहन्छन्। दुःखको नाम निसान रहँदैन। यहाँ त छ नै प्रजाको राज्य। त्यसैले बच्चाहरू जान्दछन्- बाबा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ। यहाँ गरिबहरू नै राम्रो सँग पढ्छन्। जसरी त्यहाँ गरिबहरू पनि कुनै एम. एल. ए., कुनै एम. पी. बन्छन्। यहाँ गरिबहरू नै पढ्न सक्छन्। उत्तराधिकारी पनि गरिबहरू नै बन्छन्। साहुकारहरूलाई झन्झट धेरै रहन्छ, एउटा त धनको नशा, अर्को फेरि फुर्सत मिल्दैन। उनीहरू बलि पनि चढ्न सक्दैनन्। यहाँ त तन-मन-धन सहित बलि चढ्नु पर्छ। धनवानहरूको हृदय विदीर्ण हुन्छ। गरिबहरूलाई नशा धेरै रहन्छ यसकारण छिटै बलि चढ्छन्। यसमा पनि पहिलो नम्बरमा कन्याहरू आउँछन्। मम्मा पनि कन्या नै थिइन् नि। बाबाको बन्ने बित्तिकै भन्नेछन्- मेरो त शिवबाबा अरू कोही छैन। यसलाई बलि चढ्नु भनिन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहे तापनि मानौं त्यहाँ छैनन्। बुद्धिमा शान्तिधाम, सुखधाम नै रहन्छ। अब हामी प्यारो घर अनि राजाईमा जान्छौं। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर रचनाको पनि पालना गर्नु छ तर श्रीमतबाट। श्रीमत तब मिल्छ जब बलि चढिन्छ। सर्वशक्तिमान्सँग योग लगाउनाले नै शक्ति मिल्छ। बाबाको बन्दैनौं भने शक्ति मिल्नेछैन। सहोदर र सौतेला हुन्छन्। ती संन्यासीहरूमा पनि वास्तविक र नक्कली हुन्छन्। कुनै त घरबार छोडेर जान्छन र कफनी बेर्छन्। ती भए सच्चा संन्यासी। कुनै फेरि अनुयायी हुन्छन्। उनीहरू गृहस्थमा रहन्छन्। उनीहरूलाई भनिन्छ- सौतेला। सहोदर भनिदैन। उनीहरूलाई फेरि वर्सा मिल्न सक्दैन किनभने अपवित्र रहन्छन्। यहाँ पनि कोही त सहोदर हुन्छन् जसले पवित्रताको धागो बाँध्छन्। बाँकी जो पवित्र रहँदैनन्

२०७५ जेष्ठ १४ सोमबार २८-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
उनीहरूलाई सहोदर भन्न मिल्दैन। यो हो राजयोगद्वारा संन्यास। त्यो हो हठयोगद्वारा संन्यास। बाबाले
सम्झाउनु भएको छ— कसरी आफूलाई संन्यासीहरूको अनुयायी कहलाउँछन्। तर रहन्छन् घर गृहस्थमा।
त्यसैले वास्तवमा उनीहरूलाई अनुयायी वा संन्यासी भन्न मिल्दैन। संन्यास गर्ने पुरुषार्थ गर्न चाहन्छन्
तर बन्धन रहन्छ। जसले कल्प पहिले संन्यास गरेको थियो उसले नै छोड्छ। उनीहरू हुन्छन् सहोदर र
उनीहरू सौतेला। यहाँ जो बाबाको बन्छ उही सहोदर हो। मदत र वर्सा पनि सहोदरलाई नै मिल्छ।
सौतेलालाई मदत मिल्न सक्दैन।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यो हो ज्ञान इन्द्र सभा। यहाँ सबै ज्ञान पुखराज परी... छन्। नौ रत्नहरूको
पनि धेरै महिमा छ। नौ रत्नहरूको औंठी पनि लगाउँछन्। ब्राह्मणहरू भन्छन्— यो लगायौ भने तिम्रो दशा
बदलिन्छ। पत्थरहरूको पनि महिमा गरिदिएको छ। तिमी बच्चाहरूकै यादगार त हो तिनीहरू
(शालिग्राम)। जति जो सेवाधारी बच्चाहरू छन् उनीहरू नै विजय मालामा आउँछन्। उच्चभन्दा उच्च
हुनुहुन्छ हीरा बनाउने बाबा। उहाँलाई बिचमा राखिन्छ। मानिसले त यी कुरालाई जान्दैन जान्दैनन्। नौ
रत्न को हुन्? पत्थर सँग तुलना किन गर्छन्? जसरी नदी सँग पनि तुलना गर्छन्। तिमी हौ ज्ञान नदीहरू।
ती हुन् पानीका नदीहरू। त्यसैले भन्छन्— बाबा, आउनुस्, हामी सदा हर्षित रहनेछौं। हजुरको मुरली
सुनेर अरूलाई सुनाउनेछौं। हो, फेरि राजकुमार राजकुमारी बनेर रत्न जडित मुरली पनि बजाउँछन्।
मुरली बजाउने सोख रहन्छ। जब कृष्ण राजकुमार थिए उनको पनि मुरली अवश्य थियो, रास गर्थे। बाँकी
ज्ञान मुरली सुनाउनु वा बजाउनु त ज्ञान सागरकै काम हो। बाबा आएर त्यो ज्ञान मुरली चलाउनु हुन्छ।
ज्ञानको कुरा यहीँ नै हुन्छ। त्यहाँ ज्ञानको कुरा हुँदैन। अब मुरली बजाउने तिमी बच्चीहरू हौ। सत्ययुगमा
त्रिकालदर्शीपनाको ज्ञान रहँदैन। त्यहाँ यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। परम्परा चलन सक्दैन। पछि गएर त
प्रारब्ध हुन्छ। ज्ञान एकचोटी मात्र मिल्छ। अहिले तिमी २१ जन्मको लागि प्रारब्ध पाइरहेका छौ। प्रारब्ध
मिल्छ त्यपछि बाबा पनि परमधाममा गएर बस्नुहुन्छ। तिमीलाई ज्ञान-योगबलबाट विश्वको मालिक
बनाएर म वाणीभन्दा पर गएर बस्छु। फेरि त्यहाँ मलाई कसैले जान्दैनन्। म रचयिता र रचनालाई कसैले
जान्न सक्तैन। न बाबालाई, न सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्दछन्। त्यहाँ यो ज्ञान रहँदैन। राधा-
कृष्णलाई त्यहाँ फेरि १४ कला बन्नु छ भन्ने कुरा थाहा भयो भने त यो ताजको खुसी नै गुम हुन्छ। यो
ज्ञान त्यहाँ रहँदै-रहँदैन। बाबाले हरेक कुरा स्पष्ट सँग सम्झाउनुहुन्छ। तिमी पनि संन्यासी हौ, उनीहरू पनि
संन्यासी हुन्। त्यो हो हठयोगको संन्यास। संन्यासीहरू हदको घरबार छोडेर जान्छन्। त्यहाँ शंकराचार्य
छन् यहाँ शिवाचार्य हुनुहुन्छ। शिवबाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ नि। उहाँलाई आचार्य भनिन्छ। कृष्ण
आचार्य हुनुहुन्छ। भगवान् शिवाचार्य बसेर तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। राजयोग सिकाउनुहुन्छ।
उनीहरू हठयोगी हुन्। उनीहरूले राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। यी बेहदका बाबाले नै सत्ययुगको राज्य
प्राप्त गराउन राजयोग सिकाउनुहुन्छ। तिमी अब बाबाको पासमा आएका छौ। उनीहरू जन्मै पिच्छे
संन्यास लिन्छन्। तिमी २१ जन्म फेरि संन्यास लिँदैनौ। तिमीलाई थाहा छ— यो पुरानो दुनियाँ हो, हामी
यसलाई लात माछौं।

२०७५ जेष्ठ १४ सोमबार २८-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

शिवबाबाले दुई प्रकारको यात्रा सम्झाउनु भएको छ— एउटा रूहानी यात्रा, अर्को शारीरिक यात्रा। सुप्रिम बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई यात्रामा लिएर जान्छु। फेरि तिमी मृत्युलोकमा आउनेछैनौ। बाबा नै सुप्रिम पण्डा हुनुहुन्छ। उहाँका बच्चाहरू पनि पण्डा भए नि। तिमी हौ रूहानी पण्डा, रूहानी यात्रा गराउनेवाला। यी धारणा गर्ने कुरा हुन्। बच्चाहरूले राम्रो सँग धारणा गरेर सम्झाउँछन्। कुनै फेरि यस्ता पनि छन् जसको पूरा योग रहँदैन। तर ज्ञानको धारणा राम्रो रहन्छ। योग भने टिक्दैन। ज्ञानमा मायाले हस्तक्षेप गर्दैन। योगमा मायाले हस्तक्षेप गर्छ। जसरी लडाईं लागेका बेला रेडियोमा भाषण गर्नु भने प्रसारणलाई जाम गर्छन् र एक अर्काको आवाज सुनिदैन त्यसरी नै मन स्थिर छैन भने मायाले हस्तक्षेप गर्छ। भारतवर्षमा योगको नाम प्रख्यात छ। प्राचीन योग कसले सिकायो? उनीहरूले कृष्ण भगवानुवाच भनिदिएका छन्। कृष्ण त सत्ययुगमा छन्, फेरि उनको नाम, रूप, देश, काल बदलिंदै-बदलिंदै यो हो अन्तिम जन्म। फेरि उनकै शरीरमा बाबा प्रवेश गरेर उनलाई कृष्ण बनाउँदै हुनुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— ब्राह्मण सो देवता बन्छौ, फेरि क्षत्रिय सो वैश्य सो शूद्र बन्छौ। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— म जुनसुकै ज्ञान पनि तिमीलाई दिन्छु त्यो प्रायः लोप हुन्छ। यिनीद्वारा सुनाउँछु। त्यसैले पहिलो नम्बरको नदी ब्रह्मा हुन्। ब्रह्मपुत्रा र सागरमा मेला लाग्छ नि। यी ब्रह्मपुत्रा हुन् ठूलो नदी जसले धारणा गरेर अरूलाई गराउँछन्। वास्तवमा भगवान् रूप बदलेर आउनु भएको छ। जो निराकार हुनुहुन्छ उहाँ रूप बदलेर साकारमा आउनु हुन्छ। ब्राह्मणहरूको कुल सबैभन्दा उच्च हो। बाबाले ब्रह्माको मुख कमलद्वारा ब्राह्मणहरूलाई ज्ञान दिएर देवी-देवता धर्म र क्षत्रिय धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ। सत्ययुग-त्रेतामा अरू कुनै धर्म हुँदैन। अहिले स्थापना भइरहेको छ। जो राधा-कृष्ण हुन्छन् उनीहरू नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। जसले पढाइ पढेको छ ऊ सत्ययुगमा अवश्य आउँछ किनभने अविनाशी ज्ञानको विनाश हुँदैन। प्रजा त धेरै बन्छन् नि। कोही छोडेर जान्छन् फेरि चक्कर लगाएर आइहाल्छन्। जाऊन् पनि कहाँ, ज्योति त एउटै छ। स्वाहा हुने पतङ्गहरू अनेक छन्। त शमामा आइरहने छन्। भागन्ती हुनेहरू पनि आउँछन्। सतगुरुको निन्दा गराएका छन् फेरि पनि बाबाको पासमा आउँछन् भने, फेरि तिमीले यो ज्ञान उठाउन सक्छौ भनेर सम्झाइन्छ। उनीहरूले महसुस गर्छन्— वास्तवमा हाम्रै भूल हो। त्यसैले उनीहरूलाई पनि शरणमा लिनु पर्छ। फेरि उनीहरूको पनि सेवा गर्नु पर्छ। अन्तिम समयसम्म पूरा दया गर्नु छ। जतिसुकै विघ्न ल्याए पनि भन्नुहुन्छ— आऊ, कोसिस गर। मनाही छैन। बाबा हुनुहुन्छ नै पूर्ण दयालु। तिमी उहाँको बच्चा हौ। भन्छन्— मायाले भट्कायो। फेरि पनि उनीहरूको सेवा गरिन्छ। शरणमा आउँछन् भने फेरि उनीहरूलाई उठाउनु छ। अवगुणलाई निकालेर गुणवान् बनाउनु पर्छ। बाबा कहिल्यै पनि दुस्मन बन्न सक्नुहुन्न। बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू सुखी बन। दया आउँछ। कहाँ जान्छन् अरू त कुनै यस्तो ठाउँ छैन, जहाँ गएर बाबाबाट वर्सा लिन सक्नु। बाबा सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ। धेरै धारणा गर्न सकिन्न भने थोरै नै सही। अच्छा, मन्मनाभव। बाबाको यादमा बस। आत्माको स्वधर्म हो शान्ति। अटेन्सन प्लीज, कृपया सावधान— आफ्नो बाबालाई याद गर। बाबाको याद गर्नाले वर्सा अवश्य याद आउँछ। वर्सा याद न आओस्— यस्तो हुन सक्दैन। बाबा र वर्सालाई याद गर्नाले तिमी जीवनमुक्त बन्छौ।

२०७५ जेष्ठ १४ सोमबार २८-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
कति सहज कुरा छ। नाम नै राखिएको छ– सहज राजयोग योग भन्ने बित्तिकै अलमलिन्छन्। यो भनेको
त बाबालाई याद गर्नु हो नि।

बाबा भन्नुहुन्छ– अरे बच्चाहरू, तिमीले बाबालाई भुलिहाल्छौ! जुन बाबाबाट हीरा जस्तो जन्म
मिलेको छ, तिमी उहाँलाई बिर्सन्छौ! के लौकिक पितालाई कहिल्यै भुल्छौ? बाबालाई भुल्यौ भने वर्सा
गुम। आफूलाई आत्मा निश्चय गरेर बाबालाई याद गर्नु छ। आत्म-अभिमानि बन्नको सट्टा देह-अभिमानि
बन्नाले धोका खान्छन्। संन्यासीहरूको हो निवृत्तिमार्ग। जब विश्व पतित बन्न सुरु हुन्छ, उनीहरू आएर
मरम्मत गर्छन्। अपवित्र बन्नबाट रोक्छन्। उनीहरूमा पवित्रताको तागत रहन्छ। पवित्रता छ भने शान्ति,
सम्पत्ति पनि छ। कन्याहरू पनि पवित्र हुन्छन्, तब त उनीहरूलाई ढोग्दछन्। देवताहरू पवित्र हुन्छन्
त्यसैले सबैले उनीहरूलाई ढोग्दछन्। सत्ययुगमा ढोग्ने कुरा हुँदैन किनभने सबै पवित्र रहन्छन्। आफ्नो
दर्पणमा हेर्नु छ– म भित्र कुनै भूत त छैन? लक्ष्मी-नारायणलाई वरण गर्न लायक बनेको छु? आफूलाई
लायक बनाउनु छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ– शिवबाबा सर्वोच्च हुनुहुन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर र
लक्ष्मी-नारायण आदि सबैभन्दा उच्च शिवबाबा हुनुहुन्छ। एक शिवबाबा नै हीरा जस्तो हुनुहुन्छ। बाँकी
अहिले सबै तमोप्रधान कौडी जस्ता छन्। महिमा सारा एउटै बाबाको छ। सारा सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनु–
यो बाबाको नै काम हो। अच्छा।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः–

- १) बाबामाथि पूरा बलि चढ्नुका साथै बाबाको सहोदर बच्चा बनेर बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु
छ। पूरा पवित्र बन्नु छ।
- २) आफूलाई दर्पणमा हेरेर भूतहरूलाई निकालेर गुणवान बन्नु छ। बाबाको मुरली सुनेर,
धारणा गरेर अरूलाई गराउनु छ।

वरदानः– निश्चयबुद्धि बनेर हलचलमा पनि अचल रहने विजयी रत्न भव

निश्चय र विजय– यो एक अर्काको पक्का साथी हुन्। जहाँ निश्चय छ, त्यहाँ विजय अवश्य
हुन्छ नै किनकि निश्चय हुन्छ– बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ र म मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ।
त्यसैले विजय कहाँ जान्छ? यस्तो निश्चयबुद्धिको कहिल्यै हार हुन सक्दैन। निश्चयको
फाउण्डेशन पक्का छ भने कुनै पनि तुफानले हल्लाउन सक्दैन। हलचलमा पनि अचल
रहनु– यसलाई भनिन्छ– निश्चयबुद्धि विजयी रत्न। तर केवल बाबामा मात्र निश्चय होइन,
स्वयंमा र ड्रामामा पनि निश्चय होस्।

स्लोगनः– उड्ता पंछी त्यो हो, जो देहका सबै रिश्ताहरूबाट मुक्त रहेर फरिश्ता बन्ने पुरुषार्थ गर्छ।